

II. Signalgivning fra Motorkøretøjer.

I Motorlovens § 30, Stk. 1, 1. Punktum, er det fastsat, at Føreren, naar der kan være Fare for Sammenstød eller Paakørsel, i Tide skal give tydeligt Signal. Denne Bestemmelse har givet Anledning til nogen Tvivl. Den har været forstaaet saaledes, at der kun skal gives Signal, naar der foreligger en konkret Fare for Sammenstød eller Paakørsel. Denne Forstaaelse er urigtig; der maa ogsaa gives Signal, naar der er en nærliggende Mulighed for saadan Fare, og denne maa antages at kunne afværges ved, at Motorkøretøjet gennem et Signal tilkendegiver sin Nærværelse. Meningen med Signalet maa være, at der fra Motorkøretøjet, der som Regel vil bevæge sig forholdsvis lydløst, skal gives Signal, naar det er nødvendigt gennem Lydsignal at tilkendegive den øvrige Færdsel, at et Motorkøretøj nærmer sig. Udvalget foreslaar derfor, at § 30, Stk. 1, 1. Punktum, affattes saaledes: „Føreren skal, naar Færdselssikkerheden kræver det, i Tide give tydeligt hørligt Signal for at gøre opmærksom paa Køretøjets Komme“. En ganske tilsvarende Bestemmelse findes i tysk Forordning af 15. Juli 1930 om Kørsel med Motorkøretøjer.

III. Baglygte paa Motorcykler.

I den internationale Konvention af 24. April 1926 om Kørsel med Motorkøretøjer kræves det, at Motorcykler skal være forsynet med rød Baglygte, og at Motorcyklens bageste Nummerplade efter Mørkets Frembrud skal være belyst.

Efter Motorlovens § 8, Stk. 4, er det her i Landet tilstrækkeligt, at der føres et af Justitsministeriet godkendt, bagfra synligt Refleksglas („Katteøje“), og det kræves ikke, at Motorcyklens bageste Nummerplade skal være belyst i Lygtetændingstiden.

Udvalget finder, at Motorcykler lige saa vel som Motorvogne bør føre rød Baglygte og have bageste Nummerplade belyst. Da saa godt som alle Motorcykler nu sælges med elektrisk Belysning, vil et Paabud herom ikke volde større Vanskeligheder. For de Motorcykler, der er indregistrerede før Ikrafttrædelsen af Lovbestemmelsen, bør der dog fastsættes en Overgangsfrist, f. Eks. til den 1. Juli 1933.

IV. Øvelseskørsel.

I Motorlovens § 22 findes der detaillerede Regler om Øvelseskørsel med Motorvogne, hvorimod der ingen Regel findes om Øvelseskørsel med Motorcykler, bortset fra, at Øvelseskørsel efter Stk. 3 kan forbydes paa bestemte Gade- og Vejstrækninger.

Efter Loven af 6. Maj 1921, § 18, Stk. 2, maatte Øvelseskørsel med Motorcykler kun finde Sted paa særlig dertil af Politiet anviste Veje eller Gadestrækninger. Denne Regel blev ændret, fordi den fornødne Kørefærdighed ikke kunde opnaas alene ved Kørsel paa enkelte særlig anviste Veje og Gader.

Øvelseskørsel med Motorcykler støder paa den særlige Vanskelighed, at Læreren ikke som ved Motorvogne kan være med paa det Køretøj, der benyttes til Øvelseskørsel, i al Fald ikke paa en saadan Maade, at han er i Stand til at gribe ind i Manøvreringen. Eleven maa paa egen Haand køre Motorcyklen. Det har vist sig, at denne Omstændighed har medført, at Motorcykler i betydeligt Omfang føres af Personer, der ikke har erhvervet Førerbevis, idet Føreren saa, hvis han bliver afkrævet Førerbevis, angiver, at det drejer sig om Øvelseskørsel. Det er en Selvfølge, at denne Kørsel af Personer, der ikke har erhvervet Førerbevis og ikke kan antages at have fornøden Kørefærdighed, frembyder betydelig Fare.